

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 152/21
V Luxemburgu 2. septembra 2021

Rozsudok vo veci C-180/20
Komisia/Rada

Súdny dvor zrušil rozhodnutia Rady týkajúce sa uplatňovania Dohody o partnerstve s Arménskom

Rozhodol, že hoci má Dohoda o partnerstve určité prepojenie so SZBP, jednotlivé aspekty a vyhlásenia o jej cieľoch, ktoré táto dohoda obsahuje a ktoré možno priradiť k SZBP, nepostačujú na to, aby mohlo ísť o samostatnú zložku tejto dohody umožňujúcu rozdeliť akt Rady na dve rôzne rozhodnutia

Dohoda o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na druhej strane (ďalej len „Dohoda o partnerstve s Arménskom“) bola podpísaná 24. novembra 2017. Táto dohoda stanovuje zriadenie Rady pre partnerstvo a Výboru pre partnerstvo, ako aj možnosť zriadiť podvýbory a iné orgány. Stanovuje tiež, že Rada pre partnerstvo prijme svoj rokovací poriadok a určí v ňom úlohy Výboru pre partnerstvo, ako aj spôsob jeho práce.

Európska komisia a Vysoká predstaviteľka Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku spoločne v súlade s článkom 218 ods. 9 ZFEÚ prijali 29. novembra 2018 návrh rozhodnutia Rady Európskej únie o pozícii, ktorá sa má v mene Únie zaujať v Rade pre partnerstvo, pokiaľ ide o prijatie rozhodnutí týkajúcich sa rokovacieho poriadku tejto Rady pre partnerstvo, ako aj Výboru pre partnerstvo, podvýborov a akýchkoľvek ďalších špecializovaných orgánov. Komisia vo svojom upravenom návrhu z 19. júla 2019 odstránila odkaz na článok 37 ZEÚ, ktorý sa týka prijímania dohôd v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej (SBZP) ako hmotnoprávny základ. Rada uvedený návrh rozhodnutia rozdelila do dvoch samostatných rozhodnutí. Následne prijala rozhodnutie 2020/245, ktorým sa má zabezpečiť uplatňovanie Dohody o partnerstve s výnimkou jej hlavy II, pričom použila hmotnoprávny základ tvorený článkom 91, článkom 100 ods. 2 a článkami 207 a 209 ZFEÚ v oblastiach dopravy, obchodu a rozvojovej spolupráce. Prijala tiež rozhodnutie 2020/246, ktorým sa má zabezpečiť uplatňovanie hlavy II tejto dohody, týkajúce sa spolupráce v oblasti SBZP a založené na hmotnoprávnom základe, ktorý predstavuje výlučne článok 37 ZEÚ. Zatiaľ čo rozhodnutie 2020/245 bolo prijaté kvalifikovanou väčšinou, rozhodnutie 2020/246 bolo prijaté jednomyseľne. Komisia na Súdnom dvore napadla rozdelenie aktu Rady na dve rozhodnutia, voľbu článku 37 ZEÚ ako právneho základu rozhodnutia 2020/246, ako aj z toho vyplývajúce pravidlo hlasovania, a v dôsledku toho požiadala o zrušenie oboch rozhodnutí Rady.

Súdny dvor zasadajúci vo veľkej komore zrušil rozhodnutia Rady 2020/245 a 2020/246. Rozhodol, že hoci má Dohoda o partnerstve určité prepojenie so SZBP, jednotlivé aspekty a vyhlásenia o jej cieľoch, ktoré táto dohoda obsahuje a ktoré možno priradiť k SZBP, nepostačujú na to, aby mohlo ísť o samostatnú zložku tejto dohody umožňujúcu rozdeliť akt Rady na dve rôzne rozhodnutia a založiť rozhodnutie 2020/246 na článku 37 ZEÚ ako na hmotnoprávnom základe a článku 218 ods. 8 druhom pododseku ZFEÚ ako procesnoprávnom základe. Súdny dvor tiež rozhodol, že za týchto okolností nič neodôvodňuje rozdelenie aktu o pozícii, ktorá sa má v mene Únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o partnerstve s Arménskom, na dve rozhodnutia.

Posúdenie Súdny dvorom

Súdny dvor na úvod pripomenul, že podľa článku 218 ods. 8 ZFEÚ sa Rada vo všeobecnosti uznáva kvalifikovanou väčšinou, pričom jednomyseľne rozhoduje iba v prípadoch uvedených

v druhom pododseku tohto ustanovenia. Za týchto podmienok musí byť uplatniteľné pravidlo hlasovania v každom jednotlivom prípade určené podľa toho, či spadá alebo nespadá pod prípady uvedené v článku 218 ods. 8 druhom pododseku ZFEÚ, pričom voľba hmotnoprávneho základu predmetného rozhodnutia musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré môžu byť predmetom súdneho preskúmania, medzi ktoré patria cieľ a obsah tohto aktu.

Súdny dvor v tejto súvislosti pripomenul, že ak preskúmanie aktu Únie preukáže, že tento akt sleduje dvojaký cieľ alebo obsahuje dve zložky, pričom jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný cieľ alebo hlavnú zložku, zatiaľ čo druhý cieľ alebo druhá zložka má doplňujúcu povahu, musí byť akt založený na jedinom právnom základe, a to na takom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka. V prejednávanej veci Súdny dvor poznamenal, že hoci sa napadnuté rozhodnutia formálne týkajú rôznych hláv Dohody o partnerstve, oblasť, do ktorej patria, a aj hmotnoprávny základ predmetnej vonkajšej činnosti Únie je potrebné posúdiť vzhľadom na túto dohodu ako celok, keďže tieto rozhodnutia sa vo všeobecnosti týkajú fungovania medzinárodných orgánov zriadených na základe Dohody o partnerstve s Arménskom. Prijatie dvoch rôznych rozhodnutí Rady založených na odlišných právnych základoch, ktorých cieľom je stanoviť jednotnú pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie k fungovaniu orgánov zriadených touto dohodou, možno okrem toho odôvodniť len vtedy, ak dohoda posudzovaná ako celok obsahuje samostatné zložky zodpovedajúce rôznym právnym základom, ktoré boli použité na prijatie uvedených rozhodnutí.

Súdny dvor v tejto súvislosti zdôraznil, že posúdenie dohody ako dohody o rozvojovej spolupráci sa musí uskutočniť na základe posúdenia jej základného účelu, a nie na základe jej jednotlivých ustanovení. Hoci sa niektoré ustanovenia hlavy II Dohody o partnerstve s Arménskom týkajú oblastí, ktoré môžu spadať do SZBP, a opätovne potvrdzujú vôľu zmluvných strán vzájomne spolupracovať v tejto oblasti, týchto ustanovení je v dohode veľmi málo, pričom v podstate sa obmedzujú na vyhlásenia rámcovej povahy, ktoré len opisujú existujúce vzájomné vzťahy medzi zmluvnými stranami a ich spoločné zábery do budúcnosti.

Súdny dvor ďalej konštatoval, že pokiaľ ide o ciele tejto dohody, jej účelom je predovšetkým vytvoriť rámec spolupráce s Arménskom v oblasti dopravy, obchodu a rozvoja. V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že požiadavka, aby sa dohoda o rozvojovej spolupráci zakladala aj na inom ustanovení, ako je ustanovenie týkajúce sa tejto politiky, zakaždým, keď sa táto dohoda týka niektorej konkrétnej záležitosti, by v praxi spôsobila, že právomoc a postup stanovené v článku 208 ZFEÚ by stratili svoj zmysel. Hoci v prejednávanej veci možno niektoré špecifické ciele týkajúce sa posilnenia politického dialógu priradiť k SBZP, Súdny dvor podotkol, že výpočet týchto špecifických cieľov nie je sprevádzaný žiadnym akčným programom ani konkrétnymi podmienkami spolupráce, ktoré by mohli preukázať, že SZBP predstavuje odlišnú zložku tej istej dohody stojacu samostatne od aspektov súvisiacich s obchodom a rozvojovou spoluprácou.

Napokon, hoci pri stanovení právneho základu aktu môže byť zohľadnený aj kontext, do ktorého uvedený akt patrí, akým je v prejednávanej veci konflikt v Náhornom Karabachu, Súdny dvor konštatoval, že Dohoda o partnerstve s Arménskom nepredpokladá žiadne konkrétne alebo špecifické opatrenie na účely riešenia tejto situácie, ktorá sa týka medzinárodnej bezpečnosti.

Vzhľadom na uvedené Súdny dvor zrušil rozhodnutie 2020/246, keďže toto rozhodnutie bolo nesprávne založené na hmotnoprávnom základe predstavovanom článkom 37 ZEÚ. Pokiaľ ide o rozhodnutie 2020/245, Súdny dvor ho rovnako zrušil. Z jeho odôvodnenia 10 a článku 1 totiž vyplýva, že toto rozhodnutie sa netýka pozície, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci Rady pre partnerstvo vytvorenej Dohodou o partnerstve s Arménskom v rozsahu, v akom sa táto pozícia týka uplatňovania hlavy II tejto dohody. Ustanovenia, ktoré obsahuje táto hlava, pritom nepredstavujú samostatnú zložku uvedenej dohody, ktorá by Rade ukladala povinnosť založiť svoj postup na účely stanovenia tej istej pozície okrem iného na článku 37 ZEÚ a z článku 218 ods. 8 druhom pododseku ZFEÚ. Preto nič neodôvodňuje, aby Rada vylúčila z predmetu rozhodnutia 2020/245 predmetnú pozíciu v rozsahu, v akom sa týka uplatňovania hlavy II tej istej dohody, a prijala odlišné rozhodnutie na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ, ktorého cieľom je stanoviť uvedenú pozíciu v rozsahu, v akom sa týka toho istého uplatňovania.

Súdny dvor však vzhľadom na ciele právnej istoty rozhodol o zachovaní účinkov zrušených rozhodnutí až do prijatia nového rozhodnutia Radou v súlade s rozsudkom.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499